

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud. L. Holevițaia)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

DECIZIE

10 iulie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată în componența:

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă

examinând admisibilitatea recursului depus de IP „Agenția Servicii Publice”,
în cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva Agenției Servicii Publice, terț Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” cu privire la anularea deciziei din 11 noiembrie 2020 de înregistrare a organizației necomerciale cu denumirea Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom”; constatarea încălcării prin nesoluționarea cerinței de retragere a permisiunii de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom”, a sintagmei ”Parcului Industrial” și ”Tracom”; obligarea Agenției Servicii Publice de a retrage permisiunea de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” a sintagmei ”Parcului Industrial” și ”Tracom”,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău prin care au fost respinse apelurile declarate de către IP „Agenția Servicii Publice” și de Asociația Obștească „Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” și menținută hotărârea din 24 decembrie 2021 a Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 29 decembrie 2020, SA „Tracom” a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice (în continuare, ASP), și Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom”, prin care a solicitat anularea Deciziei din 11 noiembrie 2020 de înregistrare a organizației necomerciale cu denumirea Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial Tracom”; a constata încălcarea prin nesoluționarea cerinței de retragere a permisiunii de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom” înregistrată prin Decizia din 11 noiembrie 2020 a sintagmei ”Parcului Industrial” și ”Tracom”; obligarea Agenției Servicii Publice de a retrage permisiunea de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom” înregistrată prin Decizia din 11 noiembrie 2020 a sintagmei ”Parcului Industrial” și „Tracom”.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în fapt, SA „Tracom” a fost înregistrată în Registrul de stat a persoanelor juridice la 23 noiembrie 1995, cu sediul

str. Columna, 170, mun. Chișinău. Prin Hotărârea Guvernului nr.440 din 16.06.2011 SA „Tracom” i-a fost transmis în folosință, cu titlu gratuit, pe un termen de 30 ani, terenul cu suprafața de 32,2607 ha (cod cadastral 0100518184), amplasat în mun. Chișinău, str. Columna, nr.170, proprietate publică a statului, pentru crearea Parcului Industrial ”Tracom”. Respectiv, Societății pe Acțiuni ”Tracom” i-a fost acordat titlul de parc industrial, atribuindu-i funcțiile de întreprindere administratoare a Parcului Industrial ”Tracom”.

În conformitate cu Legea nr.182 din 15.07.2010 ”Cu privire la parcurile industriale”, întreprinderea administratoare are ca obiect principal de activitate administrarea parcului industrial, precum și prestarea de servicii rezidenților parcului industrial, agenți economici care desfășoară activități în baza contractelor încheiate cu întreprinderea administratoare.

La 09 noiembrie 2020, în scopul evitării utilizării de către persoane care nu au tangență cu funcționalitatea și activitatea societății pe acțiuni, pentru a evita apariția neclarităților, confuziilor, care ar perturba activitatea Societății pe Acțiuni ”Tracom”, inclusiv din motivul excluderii de asociere a denumirii sau simbolicii care ar coincide sau s-ar asemena cu denumirea ”Tracom” sau ”Parc Industrial ”Tracom”, a expediat în adresa Agenției Servicii Publice un demers cu solicitarea de a examina minuțios conform cadrulul legal pertinent cererile de înregistrare a unor organizații cu atribuirea denumirii care ar coincide cu denumirea ”Tracom” sau ”Parc Industrial ”Tracom”.

Prin scrisoarea nr.01/8128 din 19 noiembrie 2020, a fost informat reclamantul despre adoptarea de către registratorul Agenției Servicii Publice la 11 noiembrie 2020 a Deciziei de înregistrare a organizației necomerciale cu denumirea Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom”.

Prin scrisoarea nr.40/395 din 30 noiembrie 2020 a solicitat Agenției Servicii Publice anularea Deciziei din 11 noiembrie 2020 de înregistrare a organizației necomerciale cu denumirea Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom”, retragerea permisiunii de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom” înregistrată prin Decizia din 11 noiembrie 2020 a sintagmei ”Parcului Industrial” și ”Tracom”.

Totodată, prin scrisoarea nr.40/396 din 30 noiembrie 2020 Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom”, în temeiul art.182 din Codul civil, i-a fost remisă solicitarea de a înceta folosirea denumirii ”Parc Industrial” și ”Tracom” în denumirea Asociației Obștești, reieșind din faptul că persoana juridică nou creată nu poate folosi în denumirea sa denumirea altei persoane juridice înregistrate anterior, având obligația de a renunța la elementele asemănătoare din denumire, iar răspuns până în prezent nu a primit.

Reclamanta a remarcat că, la 15 decembrie 2020, a recepționat scrisoarea Agenției Servicii Publice cu nr.01/8947 din 11 decembrie 2020, prin care i s-a comunicat că decizia de înregistrare poate fi contestată în instanța de judecată.

În viziunea reclamantei decizia menționată a fost adoptată în afara cadrului legal, cu încălcarea vădită a procedurii și normelor legale pertinente, iar drept consecință admiterii erorilor și încălcării procedurii de atribuire și înregistrare a denumirii persoanei juridice, sunt lezate grav drepturile Societății pe Acțiuni ”Tracom”, respectiv, consideră că cerințele înaintate în acțiune urmează a fi admise integral,

reieșind din următoarele.

Parcul Industrial "Tracom" a fost creat prin Hotărârea Guvernului nr.440 din 16.06.2011. Prin Hotărârea indicată, titlul de "parc industrial", i-a fost acordat Societății pe Acțiuni "Tracom", cu numărul de identificare de stat 1002600007237, atribuindu-se funcțiile de întreprindere administratoare a Parcului Industrial "Tracom".

Reclamanta a relatat că Societății pe Acțiuni "Tracom", înregistrarea de stat a căreia datează din 23 noiembrie 1995, i-a fost acordat titlul de "Parc industrial", prin prisma Legii nr.182 din 15.07.2010 cu privire la parcurile industriale, și anume art.11, care în alin.(1) indică, "Titlul de parc industrial poate fi acordat unei întreprinderi cu statut de persoană juridică și formă juridică de organizare de întreprindere de stat/municipală sau societate comercială cu capital public, public-privat sau privat, care își asumă obligația să administreze parcul industrial și să presteze servicii rezidenților parcului industrial".

Astfel, Parcul Industrial a fost creat urmare a transmiterii în folosință Societății pe Acțiuni "Tracom" a terenului proprietate a statului pe un termen de 30 ani, în care statul deține cota majoritară de acțiuni, iar activitatea parcului industrial se desfășoară, inclusiv pe baza bunurilor proprietate privată a Societății pe Acțiuni "Tracom", care, conform prerogativelor legislative atribuite și actelor normative relevante, selectează persoana juridică sau întreprinderea individuală care obține dreptul de a se înregistra în calitate de rezident pentru desfășurarea activității economice a acestora pe teritoriul parcului prin încheierea contractelor de activitate cu acestea.

Respectiv, reieșind din faptul că Societatea pe Acțiuni "Tracom" deține exclusiv titlul de "Parc Industrial "Tracom", acordat în baza actelor legislative și normative menționate, reieșind din faptul că o solicitare din partea rezidenților de a utiliza în denumirea Asociației Obștești a denumirii "Parcului Industrial "Tracom" sau "Tracom" nu a fost înaintată, acordul întreprinderii administratoare a Parcului Industrial "Tracom" la utilizarea semnelor distinctive ale societății pe acțiuni în denumirea asociației, nu există, iar prin emiterea deciziei contestate Agenția Servicii Publice a admis aplicarea eronată a normelor legale pertinente înregistrării de stat a persoanelor juridice.

Potrivit art.9 alin.(7) din Legea nr.220 din 19.10.2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali, până la înregistrarea persoanei juridice, organul înregistrării de stat verifică denumirea acesteia sub aspectul disponibilității, distinctivității și al corectitudinii lingvistice.

Astfel, în scopul de a nu afecta interesele persoanelor juridice deja înregistrate, legea prevede că până la data înregistrării, organul abilitat este obligat de a verifica disponibilitatea denumirii.

Or, potrivit art.9, alin.(3) din legea menționată, persoana juridică deține dreptul exclusiv asupra denumirii înregistrate și este obligată să folosească denumirea numai în formula care este înregistrată în Registrul de stat.", iar alin.(5) indică că, orice denumire nouă se va deosebi de cele existente, astfel încât să se poată face o distincție evidentă și clară între ele, fără a fi examinate în detaliu. Dacă o denumire nouă este asemănătoare cu alta deja înregistrată sau rezervată, se va adăuga o mențiune care să o deosebească de celelalte în mod evident.

Art.9 alin.(11) interzice înregistrarea unei denumiri care: a) coincide sau, după

cum constată organul înregistrării de stat, se aseamănă cu denumirea unei alte persoane juridice deja înregistrate.

Respectiv, la caz, se constată cu certitudine deținerea de către SA "Tracom" a dreptului exclusiv asupra denumirii "Tracom", cât și asupra titlului de "Parc Industrial".

Prin urmare, reclamanta constată examinarea superficială și necorespunzătoare a actelor prezentate pentru înregistrarea Asociației Obștești, începând chiar de la etapa de solicitare a confirmării disponibilității denumirii de către registrator, care reieșind din atribuțiile sale funcționale, urma să depună toată diligența necesară pentru a nu admite crearea situației descrise care contravine normelor legale.

Or, în cazul în care se efectua examinarea corespunzătoare, inclusiv prin prisma art.4 din Legea nr.86 din 11.06.2020 cu privire la organizațiile necomerciale, și anume: alin.(1) - organizația necomercială își desfășoară activitatea sub o denumire. Denumirea conține: a) forma juridică de organizare, după caz: "Asociația Obștească", "Fundatia", "Instituția privată"; b) denumirea propriu-zisă", cât și alin.(3) "Denumirea organizației necomerciale trebuie să permită deosebirea de alte entități", registratorul urma să constate cu certitudine asemănările din denumire și existența semnelor identice de identificare care pot crea confuzii în activitatea persoanelor juridice.

Totodată, dreptul asupra denumirii este considerat bun, or, aceasta rezidă în faptul că în procesul desfășurării activității economice, denumirea se exprimă și în valoare bănească, respectiv, la caz persistă riscul de inducere în eroare a celor din jur în raport cu SA „Tracom”.

Astfel, caracterul distinctiv al persoanelor juridice este perturbat, or, similitudinea din denumire va produce un risc de asociere a două persoane juridice separate, drept consecință fiind admisă ingerința în dreptul de a-și utiliza propria denumire, care va genera inclusiv perturbarea activității societății pe acțiuni "Tracom".

Mai mult, elementele admise spre utilizare și care nu permit deosebirea persoanelor juridice, agravează și mai mult starea de confuzie și incertitudine, reieșind și din faptul că sediul Asociației Obștești este stabilit pe aceeași adresă cu sediul Societății pe Acțiuni "Tracom", str. Columna 170, mun. Chișinău. Or, sediul arată locul unde persoana juridică este amplasată. Sediul este unic și se indică atât în actul de constituire, cât și în Registrul de stat a persoanelor juridice.

La caz, a relatat că în cadrul Parcului Industrial "Tracom", în conformitate cu Legea nr.182 din 15.07.2010 cu privire la parcurile industriale, pot desfășura activitate doar rezidenții parcului. Orice alt gen de activitate decât cel asumat pentru implementarea proiectelor investiționale, cât și transmiterea spațiilor în locațiune altor persoane decât rezidenților parcului, este interzisă, aspecte inserate în art.19 alin.(3) - "Este interzisă desfășurarea activității de antreprenariat în cadrul parcului industrial, precum și utilizarea infrastructurii tehnice și de producție și a teritoriului parcului industrial de către persoane neînregistrate în calitate de rezident, cu excepția întreprinderii administratoare."

Reieșind din cele relatate, în adresa întreprinderii administratoare a Parcului Industrial "Tracom", careva demersuri cu privire la aspectele ce țin de stabilirea sediului pe adresa juridică și eventual inițierea activității în cadrul Parcului Industrial a Asociației Obștești nominalizate, nu au fost comunicate sau solicitate.

Prin urmare, la momentul stabilirii sediului pe adresa întreprinderii administratoare a Parcului Industrial "Tracom", constată că au fost admise ilegalități, motiv inclusiv din care decizia urmează a fi anulată.

Totodată, a relatat și faptul că Asociația Obștească a admis încălcări la desemnarea conducătorului său. Astfel, persoana aleasă în funcția de administrator la data înregistrării asociației obștești era angajat al Societății pe Acțiuni "Tracom". Respectiv, au fost ignorate orice norme atât legale, cât și etice, care obligă salariatul să se comporte cu maximă diligență, inclusiv prin prisma normelor legale ce stabilesc raporturile de muncă reieșind din faptul că dânsul, în virtutea deținerii funcției de Director general interimar al SA "Tracom" până la 18 mai 2020, se afla în situația de restricții post angajare conform obligațiilor contractuale existente la momentul înregistrării Asociației Obștești.

Or, potrivit art.19 alin.(3) din Legea nr.86 din 11.06.2020 "Administratorul are următoarele atribuții: b) reprezintă organizația necomercială în raport cu autoritățile publice și terții..".

Respectiv, reieșind din faptul că unul din scopurile constituirii asociației obștești ar fi anume reprezentarea intereselor rezidenților în raport cu întreprinderea administratoare SA "Tracom", se conturează că terți ar fi reclamantul, astfel se constată motive de incompatibilitate și conflict de interese la deținerea simultană a funcției de angajat al "Tracom" și funcției de Administrator al Asociației Obștești, iar lipsa comunicării angajatorului a intenției de a accede în funcția de Administrator, accentuează și mai mult scopul tendențios de utilizare în denumirea asociației pe care o va administra anume a identității acestei persoane juridice, pentru a crea premeditat starea de confuzie.

Prin hotărârea din 24 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea înaintată de SA „Tracom” a fost admisă.

A fost anulat actul administrativ individual defavorabil – decizia privind înregistrarea persoanei juridice din 11 noiembrie 2020 (dosar 1020620007813), emisă de Secția înregistrării organizații necomerciale a Direcției înregistrare a unităților de drept a Departamentului înregistrare și licențiere a unităților de drept al Agenției Servicii Publice a Republicii Moldova, prin care s-a înregistrat și s-a consemnat în Registrul de stat al persoanelor juridice Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom”.

Nefiind de acord cu această hotărâre, la 30 decembrie 2021, IP „Agenția Servicii Publice” a contestat cu apel hotărârea, solicitând casarea ei integrală cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

La fel, Asociația Obștească „Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” în dezacord cu hotărârea din 24 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a depus apel, la 21 ianuarie 2022, solicitând casarea ei integrală cu emiterea unei noi decizii, prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de către IP „Agenția Servicii Publice” și de Asociația Obștească „Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” și menținută hotărârea din 24 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

În susținerea soluției de admitere al acțiunii instanțele au reținut că, decizia contestată este ilegală în fond, fiind emisă contrar prevederilor normelor imperative

stabilite în art.9 alin. alin.(5) și (11) din Legea privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali nr. 220-XVI din 19.10.2007. Or, denumirea ”Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom”” nu se deosebește de denumirea existentă – Întreprinderea administratoare a Parcului Industrial ”Tracom” SA, astfel încât să se poată face o distincție evidentă și clară între ele, fără a fi examinate în detaliu.

La 23 decembrie 2022, IP „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 28 februarie 2023 a prezentat motivarea, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului a indicat că, la emiterea deciziei instanța de apel a aplicat în mod eronat legea, precum și a reținut concluzii arbitrare care sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În acest sens a menționat că, argumentele instanțelor ierarhic inferioare cu privire la faptul că persoanele juridice în speță pot fi confundate, sunt eronate, or forma juridică de organizare face parte din denumire, astfel prima fiind o societate pe acțiuni cu scop lucrativ, determinat în statut, iar cea de-a doua o asociație obștească, scopul căreia nu poate fi confundat. Denumirea Asociația Obștească „Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” nu coincide și nu se aseamănă cu SA „Tracom”, deosebindu-se după sens și conținut.

Prin Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023), a fost modificat cadrul normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție, inclusiv Cartea a treia ”Procedura contenciosului administrativ” din Codul administrativ, în special prevederile cu privire la temeiurile recursului.

Totuși, art. XI alin. (3) din Legea menționată, prevede că recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Aceleași considerente de deduc și din interpretarea art. 195 din Codul administrativ în coroborare cu prevederile art. 3 alin. (3) din Codul de procedură civilă către stipulează că, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171. Legea procedurală civilă care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare *nu are putere retroactivă*.

În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, la examinarea admisibilității recursului, va aplica prevederile Codului administrativ în redacția în vigoare la data declarării recursului.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de

recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 06 decembrie 2022, în ședință publică.

Materialele cauzei atestă că, la 14 decembrie 2022, Curtea de Apel Chișinău a notificat dispozitivul deciziei instanței de apel participanților la proces, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele cauzei (f.d. 172).

Recursul nemotivat împotriva deciziei din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost depus la 23 decembrie 2022.

Totodată, materialele cauzei atestă că, decizia motivată a fost expediată, la 03 februarie 2023, iar motivarea recursului IP „Agenția Servicii Publice”, a depus la 28 februarie 2023.

În condițiile enunțate, instanța de recurs constată respectarea de către IP „Agenția Servicii Publice”, a termenului prevăzut de art.245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului) la declararea recursului.

În conformitate cu prevederile art. 193 alin. (3), (3¹) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează acțiunile în contencios administrativ și cererile de recurs în complete din 3 judecători. În scopul uniformizării practicii judecătorești, completul din 3 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 5 judecători, iar completul din 5 judecători poate decide, prin vot unanim, ca recursul considerat admisibil să fie examinat de un complet din 9 judecători.

Verificând decizia instanței de apel, în limitele controlului de legalitate, în raport cu criticele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, în coroborare cu normele de drept aplicabile, Completul de judecată constată că, la caz, recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, se consideră admisibil, urmează a fi admis, casată decizia recurată cu trimiterea cauzei la rejudecare din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 247 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data declarării recursului), Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

Astfel, Completul de judecată a decis inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței verificarea legalității hotărârii atacate. Totodată, toate punctele de drept care puteau exista în această cauză pot fi cercetate și soluționate în mod adecvat pe baza înscrisurilor prezente la dosar. În plus, părțile au avut ocazia să își prezinte poziția în scris și să răspundă la concluziile părții adverse (mutatis mutandis, cauza Auza Vilho Eskelinen și alții vs. Finlanda, hotărârea din 19 aprilie 2007, § 72 – 75).

Conform art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ (în redacția în vigoare la data depunerii recursului), examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție admite recursul, casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

În interpretarea art. 244, alin. (2), coroborat cu art. 231, alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în corespundere cu art. 22 și art. 219, alin. (1) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal administrate, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

În conformitate cu prevederile art. 194, alin. (2) din Codul administrativ în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Temei pentru adresare în instanță a constituit faptul emiterii Deciziei din 11 noiembrie 2020 de înregistrare a organizației necomerciale cu denumirea Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial Tracom, în special reclamanta s-a axat pe denumirea organizației și faptul că aceasta conține sintagmele ”Parcului Industrial” și ”Tracom” și persistă riscul de inducere în eroare a terților.

Instanțele au adoptat hotărârile sus-citate, considerând că actul administrativ contestat este ilegal în fond, fiind emis contrar prevederilor normelor imperative ale legii, în special Legea nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice și a întreprinzătorilor individuali și Legea nr. 86/2020 cu privire la organizațiile necomerciale.

În urma unei analize a motivării soluției supuse criticii în recurs, Completul de judecată ajunge la concluzia că decizia instanței de apel nu poate fi menținută, or aceasta este eronată și lipsită de motivare, iar concluziile instanței sunt bazate pe interpretarea eronată a legii și creează o impresie rezonabilă de superficialitate manifestată la examinarea cauzei.

În primul rând, în pofida abundenței de trimiteri la texte din legi, de fapt decizia instanței de apel nu conține o motivare propriu zisă asupra întrebărilor juridice discutate în speță. În acest sens, concluzia instanței potrivit căreia ”*denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom” nu se deosebește de denumirea existentă Întreprinderea administratoare a Parcului Industrial ”Tracom” SA, astfel încât să se poată face o distincție evidentă și clară între ele, fără a fi examinate în detaliu*” este absolut lipsită de explicații care ar permite identificarea raționamentelor instanței care au stat la baza acesteia.

Completul de judecată consideră necesar de a reitera că Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom” este o organizație necomercială cu personalitate juridică, iar principiile de constituire, înregistrare, de desfășurare și încetare a activității sunt reglementate atât de către Legea nr. 86/2020, cât și de Legea nr. 220/2007, în măsura în care ultima nu contravine primei.

Cadrul legal aplicabil speței citat supra, precum și Cartea I, Capitolul II din Codul civil, garantează tuturor persoanelor juridice o identitate distinctă prin denumire.

Astfel, Codul civil la art. 182 interzice înregistrarea persoanei juridică dacă denumirea ei *coincide* cu denumirea unei alte persoane juridice înregistrate deja. Iar,

Legea nr. 86/2020 la art. 4 alin. (3) prevede că denumirea organizației necomerciale trebuie să permită *deosebirea* de alte entități. La rândul său, Legea nr. 220/2007 în art. 9 prescrie că orice denumire nouă se va deosebi de cele existente, astfel încât să se poată face o *distincție evidentă și clară* între ele, fără a fi examinate în detaliu. Dacă o denumire nouă este asemănătoare cu alta deja înregistrată sau rezervată, se va adăuga o mențiune care să o deosebească de celelalte în mod evident.

Art. 8 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății intelectuale nr. 1889 din 20 martie 1883, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 decembrie 1991, în varianta de la Stockholm, prevede că, numele comercial va fi protejat în toate țările uniunii, fără obligația de depunere sau de înregistrare, indiferent de faptul dacă el face sau nu parte dintr-o marcă de fabrică sau de comerț.

Persoana juridică are un drept personal asupra denumirii sale având drept să o utilizeze personal sau să permită sau să interzică altor persoane s-o folosească. Titularului i se acordă dreptul de a cere celui care au utilizat-o neautorizat să plătească o despăgubire dacă este cazul.

Completul de judecată atestă, pe de o parte, că denumirea unei persoane juridice poate fi folosită cu titlu de publicitate, care la rândul său este o modalitate de a cunoaște caracteristicile serviciilor și produselor care i se oferă, iar în accepțiunea CtEDO publicitatea poate intra sub incidența protecției acordate de art. 10 § 1 din Convenție libertatea de exprimare „oricărei persoane”, indiferent de tipul de mesaj care este transmis (a se vedea *Groppera Radio AG și alții împotriva Elveției*, 28 martie 1990, pct. 55, seria A nr. 173), chiar și atunci când este vorba de publicitate comercială (a se vedea *Casado Coca împotriva Spaniei*, 24 februarie 1994, pct. 35-37) sau atunci când scopul urmărit este profitul (a se vedea *Autronic AG împotriva Elveției*, 22 mai 1990, pct. 47, seria A nr. 178).

Pe de altă parte, utilizarea denumirii proprii drept un nume comercial poate intra în sfera proprietății intelectuale, căreia îi este aplicabil art. 1 din Protocolul 1 ca atare (a se vedea *Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei (MC)*, 11 ianuarie 2007, pct. 72).

Toate cele expuse supra atestă o dimensiune mult mai largă sub aspectul căreia trebuie privită ingerința în dreptul unei persoane juridice de a se identifica, fie prin acțiuni civile de interzicere de utilizare a denumirii, fie de refuz de înregistrare a persoanei juridice sau chiar anularea înregistrării persoanei juridice, cum se pretinde în speță. Raportând cele expuse la soluția adoptată de către instanțele ierarhic inferioare, Curtea Supremă de Justiție atestă cu certitudine că constatările și argumentele instanțelor sunt insuficiente pentru o justă soluționare a cauzei.

În corespundere cu prevederile art. 219 din Codul administrativ (în redacția în vigoare la data reclării recursului), instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu *în baza tuturor probelor legal admisibile*, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți, iar conform art. 238 alin. (2) din același cod, instanța de apel este în drept să solicite din oficiu probe noi, în măsura în care le consideră necesare pentru justa soluționare a cauzei.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, toate, concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt bazate *în exclusivitate* pe declarațiile societății reclamantei, înserate în acțiune, fiind însușite în mod necondiționat, fără o

coroborare cu probatoriul pertinent.

Distinct de cele relatate, instanța de judecată urmează să dedice o atenție sporită elementelor cruciale stipulate de lege cu privire la coincidența, deosebirea, distincția evidentă și clară la autoidentificarea persoanelor juridice prin prisma constatărilor făcute mai sus.

În aceeași ordine de idei, din textul hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare nu este posibil de constatat în ce măsură denumirea terțului și denumirea societății reclamante creează o confuzie pentru terți, coincid sau după caz se deosebesc sau au vreo distincție clară, or motivarea acestui aspect nu există în hotărârea contestată. Or, art. 9 din Legea nr. 220/07 stabilește cert că în cazul în care denumirea este asemănătoare se va adăuga o mențiune care să o deosebească de celelalte în mod evident. În speță instanțele inferioare nu au stabilit în nici un mod dacă sintagma ”Asociația Obștească Asociația Rezidenților”, creează sau nu deosebiri în denumirea celor două entități.

Or, este cert că o entitate conține în denumire ”Asociația Obștească Asociația Rezidenților”, referindu-se la Parcul Industrial ”Tracom”, iar alta conține în denumire ”Societate pe Acțiuni”, fiindu-i atribuit potrivit Hotărârii de Guvern nr. 440/2011 funcțiile de întreprindere administratoare a Parcului Industrial ”Tracom”. Iar, dacă prin aceste sintagme cele două persoane juridice se deosebesc sau nu, sau creează aceasta confuzie față de terți și în ce măsură, nu se deduce în nici un mod din hotărârea contestată.

În cadrul dreptului la un proces echitabil se analizează dreptul oricărei părți în cadrul unei proceduri judiciare de a prezenta instanței observațiile, argumentele și mijloacele sale de probă, coroborat cu dreptul fiecărei părți ca aceste observații și argumente să fie examinate în mod efectiv. Cu privire la aceste aspecte, obligația instanței de motivare a deciziilor sale este singurul mijloc prin care se poate verifica respectarea lor.

Conform jurisprudenței CEDO, noțiunea de proces echitabil presupune ca o instanță internă care nu a motivat decât pe scurt hotărârea sa să fi examinat totuși în mod real problemele esențiale care i-au fost supuse, și nu doar să reia pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (cauza *Helle vs Finlanda*, hotărârea din 19 decembrie 1997). Deși articolul 6 § 1 din Convenție nu obligă instanțele de judecată să ofere răspunsuri detaliate la toate argumentele invocate, totuși din hotărâre trebuie să reiasă clar că elementele esențiale ale cauzei au fost examinate (cauza *Taxquet vs. Belgia [MC]*, nr. 926/05, § 91, CEDO 2010).

Constatând toate cele relatate supra, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, conturează o opinie tendențioasă a instanței de apel de reținere și însușire a argumentelor invocate în acțiune, fără a da o apreciere tuturor probelor în ansamblu, fără a răspunde la toate temeiurile invocate de părți, ignorând nemotivat unele afirmații și situații certe sau cel puțin nemotivând prevalarea unor circumstanțe, pe care s-a bazat soluția emisă, asupra celorlalte probe existente la dosar sau necesare a fi prezentate.

Așadar, prin lipsa examinării temeiniciei argumentelor invocate mai sus, se constată că instanța de apel a dat dovadă de un formalism excesiv în această parte. Or, prin prisma principiului contradictorialității și egalității în arme, instanța de apel era obligată să asigure un echilibru just a intereselor tuturor părților implicate în proces.

În esență, motivarea Curții de Apel Chișinău a pus într-o situație de dezavantaj terțul Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial ”Tracom” față de adversarul său (a se vedea *Donadze vs. Georgia*, hotărârea din 7 martie 2006, § 35 – 36).

Din considerentele arătate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa decizia din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar reținând că erorile procedurale admise nu pot fi corectate de instanța de recurs prin emiterea unei noi hotărâri, cauza urmează a fi remisă la rejudecare.

La rejudecarea cauzei, instanța urmează să examineze speța în întregime în cadrul unor proceduri noi, în vederea respectării dreptului părților la un proces echitabil, în special, în partea aprecierii juridice a observațiilor lăsate fără răspuns (a se vedea, spre exemplu impactul considerentelor instanței de recurs la o nouă reexaminare, cauzele *Victor Harovschi vs. Moldova*, hotărâre din 18 noiembrie 2008; *Dimitar Yordanov vs. Bulgaria*, hotărâre din 6 septembrie 2018, § 52 - 53).

Conform art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”.

Se casează integral decizia din 06 decembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău Chișinău emisă în cauza în contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Tracom” împotriva Agenției Servicii Publice, terț Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” cu privire la anularea deciziei din 11 noiembrie 2020 de înregistrare a organizației necomerciale cu denumirea Asociația Obștească Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom”; constatarea încălcării prin nesoluționarea cerinței de retragere a permisiunii de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom”, a sintagmei ”Parcului Industrial” și ”Tracom”; obligarea Agenției Servicii Publice de a retrage permisiunea de folosire în denumirea Asociației Obștești Asociația Rezidenților Parcului Industrial „Tracom” a sintagmei ”Parcului Industrial” și ”Tracom” și se restituie cauza spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată,

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte,
judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Diana Stănilă